

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému **J. M.**, bývajúcemu v D., zastúpený opatrovníkom Mestom Dunajská Streda, Hlavná 47/22, Dunajská Streda, **o vymoženie 201,82 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp.zn. 6 Er/301/2008, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 23. júla 2013 sp.zn. 11 CoE/ 57/2013, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Dunajská Streda uznesením zo 28. novembra 2011 č.k. 6 Er 301/2008-58 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 41 ods. 2 písm. c/, § 57 ods. 1 písm. g/, ods. 2, § 58 ods. 1 exekučného poriadku, ustanoveniami § 52 ods. 1,2 a 3, § 53 ods. 1,2,3, a 4 a § 54 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a smernicou Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V odôvodnení rozhodnutia týkajúceho sa zastavenia exekúcie súd uviedol, že v danom prípade bola medzi oprávnenu a povinným uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Mal za to, že medzi účastníkmi dojednaná rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keď spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko mu znemožňuje zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe rozhodcovskej doložky odporujúce dobrým mravom, je plnením ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvého stupňa mal za to, že rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý bol predložený ako exekučný titul,

je preto právne neúčinný, nulitný, nespôsobilý vyvolať právne následky, nakoľko bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky.

Krajský súd v Trnave na odvolanie oprávnenej uznesením z 23. júla 2013 sp.zn. 11 CoE 57/2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 6 Er 301/2008-58 zo dňa 28. novembra 2011 potvrdil, návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. zamietol. Odvolací súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka dojednaná účastníkmi v podobe rozhodcovskej doložky, podľa ktorej prípadné budúce spory prejedná určený rozhodcovský súd, čím núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a zbavuje ho možnosti riešiť prípadné spory pred štátnym súdom, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je teda neprijateľnou zmluvnou podmienkou, na ktorú musí súd v ktoromkoľvek štádiu konania z úradnej povinnosti prihliadať, pričom musí zabezpečiť, aby spotrebiteľ takouto neprijateľnou podmienkou nebol zviazaný. Vzhľadom na to odvolací súd mal za to, že predmetná rozhodcovská doložka, s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná a keďže potom medzi zmluvnými stranami nebola platne uzavretá rozhodcovská zmluva v zmysle § 3 nasledujúcich zák.č. 244/2002 Z.z., nebola ani založená právomoc rozhodcovského súdu v danej veci konať a rozhodnúť. Rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý bol predložený ako exekučný titul je preto právne neúčinný, nulitný a ničotný, neschopný vyvolať právne následky. V dôsledku toho odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

Návrhu na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) nevyhoveli s odôvodnením, že ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nie je podľa názoru odvolacieho súdu v rozpore s princípmi právneho štátu a zároveň, že nemal za to, že v prejednávacom prípade existuje potreba obrátiť sa s predbežnou otázkou výkladu únievého práva na SD EÚ.

Proti výroku uvedeného uznesenia odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. podala oprávnená odvolanie. To isté uznesenie odvolacieho súdu v časti, ktorou potvrdil uznesenie okresného súdu z 28. novembra 2011 č.k. 6 Er 301/2008-58, napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 241 ods. 2 písm. a / O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), 4. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 180/2013, 3 ECdo 230/2013, 3 CoE 72/2013, 3 ECdo 237/2013, 3 CoE 78/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne.

V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. najvyšší súd už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. apríla 2016

JUDr. Marián Sluk, PhD., v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová